

„Vintilă Horia - Literatură și exil”

Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara-Deva organizează în ziua de 17 decembrie 2015, ora 13³⁰, la Sala „Liviu Oros” a Centrului Cultural „Drăgan Muntean” din Deva o manifestare cultural-educativă dedicată împlinirii a 100 de ani de la nașterea scriitorului Vintilă Horia. Sub genericul *Vintilă Horia - Literatură și exil* vor fi prezentate viața și creația acestui scriitor român, unul dintre marii reprezentanți ai exilului românesc.

Vintilă Horia s-a născut la 18 decembrie 1915, la Segarcea. În 1923 se mută cu familia la București, iar apoi la Râmnicu Sărat. Din cei mai fragezi ani a fost pasionat de poveștile cu haiduci, romanele de aventuri și cărțile de istorie, de romanele lui Jules Verne. Mai târziu, în tinerețe, îi va descoperi pe Eminescu, Baudelaire, Cervantes și Schopenhauer.

În 1932, publică primul poem în revista „Vlăstarul” a Colegiului Național „Sf. Sava” al cărui absolvent a fost în 1933. A colaborat la cenaclul revistei „Gândirea”. Primul său volum de versuri, intitulat *Procesiuni*, a apărut în 1937, versurile vădind influențe din Eminescu, Baudelaire, Blaga și Macedonski. A absolvit Facultatea de Drept a Universității din București și a fost licențiat în litere al Universității Catolice din Paris. În iunie 1940, a fost numit atașat de presă la Legația României de la Roma. În 1941 a obținut o bursă de studii „Humboldt” în Austria și, în 1942, sub regimul Antonescu, este numit atașat de presă la Consulatul român din Viena. În august 1944, după ieșirea României din alianța cu Germania, a fost internat, împreună cu soția, în lagăre naziste din Germania, de unde englezii îl vor duce, în 1945, într-un lagăr din Italia. În România, va fi condamnat, în februarie 1946, la muncă silnică pe viață, degradare civică pe 10 ani și confiscarea averii pentru „crima de dezastrul țării” și pentru că s-ar fi pus „în slujba hitlerismului și fascismului”. Actul de acuzare a avut la bază unele articole publicate de Vintilă Horia în revista legionară *Sfarmă-Piatră*, în 1937 și 1941. Începe epoca exilului în care va trăi până la sfârșitul vieții (4 aprilie 1992, Villalba, Spania). După o perioadă petrecută în Argentina, ca lector de limbă și literatură română la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din Buenos Aires, se va stabili în Spania, la Madrid, în 1953. Timp de patru ani (1960-1964), a trăit la Paris. Aici, în 1960, a fost distins cu prestigiosul Premiu Literar Goncourt pentru romanul său *Dumnezeu s-a născut în exil*, scris în limba franceză, premiu care, însă, nu i s-a decernat. Unele ziare de stânga din Franța (*L'Humanité* și *Les Lettres françaises*) l-au acuzat de colaborare cu forțele de extremă dreaptă, iar autoritățile comuniste din România au pornit o amplă campanie de discreditare și denigrare a scriitorului, acuzându-l de simpatii legionare. Scriitorul a fost nevoit să refuze acest premiu și a părăsit Franța.

Revenit în Spania, Vintilă Horia a continuat să scrie, fiind una dintre cele mai proeminente figuri ale exilului literar românesc, cu o creație literară bogată. Opera sa a început să fie cunoscută în România doar după 1990. Prezentarea vieții și creației lui Vintilă Horia va fi făcută pe baza unei ample documentări, cu atât mai mult cu cât acest scriitor nu este studiat în școală. În finalul prezentării, celor prezenți în sală, cu precădere elevi de liceu, li se vor adresa întrebări din materialul audiat, iar cele mai bune răspunsuri vor fi răsplătite cu premii constând în diplome și cărți.

